

Wzorzec FCI nr 352

ROSYJSKI TOY

POCHODZENIE: Rosja.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJACEGO WZORCA:

21.02.2006

UŻYTKOWANIE: Pies do towarzystwa.

KLASYFIKACJA FCI

Grupa 9 Psy do towarzystwa i ozdobne.

Sekcja 9 Spaniele ozdobne kontynentalne i rosyjskie toy

Nie podlegają próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Na początku XX wieku, angielski toy terrier był jedną z najpopularniejszych ras ozdobnych w Rosji. Jednak w okresie między 1920 a 1950 rokiem hodowla czystej krwi toy terrierów niemalże zupełnie zamarła, a liczba psów tej rasy osiągnęła krytycznie niski poziom. Dopiero w połowie lat 50- tych rosyjscy hodowcy wznowili prace nad rozwojem rasy.

Praktycznie wszystkie psy użyte wówczas do hodowli nie posiadały rodowodów; wiele z nich nie było czystej rasy. Wzorzec ustalony dla toy terrierów znacząco różnił się od wzorca angielskiego toy terriera w wielu punktach. Od tego momentu, rozwój rasy w Rosji przebiegał niezależną drogą. 12 października 1958 roku w miocie krótkowłosej pary, z których jeden miał nieco dłuższą szatę, urodził się piesek z atrakcyjnymi piórami na uszach i kończynach. Postanowiono utrwalić tę cechę.

Samiec ten był użyty do krycia suki, która również miała nieco dłuższą szatę. W ten sposób pojawiła się odmiana długowłosa rosyjskiego toya. Nazwano ją Moskiewskim Długowłosym Toy Terrierem.

Hodowczyni z Moskwy, Evgienija Fomiczna Zharova odegrała istotną rolę w tworzeniu tej odmiany rasy.

Działo się to na przestrzeni długiego czasu; rozwój rasy, prowadzony na bazie zamkniętej populacji, w połączeniu ze specjalnie zaplanowaną selekcją doprowadził do stworzenia nowej rasy: rosyjskiego toya w dwóch odmianach: długowłosej i krótkowłosej.

WRAŻENIE OGÓLNE: mały elegancki pies, żywy, wysokonóżny, z delikatnym kośćcem i smukłymi mięśniami. Dymorfizm płciowy tylko nieznacznie wyrażony.

WAŻNE PROPORCJE: zwarta budowa. Odległość od ziemi do łokcia jest jedynie nieznacznie większa, niż połowa wysokości w kłębie; klatka piersiowa jest dostatecznie głęboka.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: żywy, bardzo wesoły, nie tchórzliwy, ani nie agresywny. Zachowanie psów i suk znacząco różni się.

GŁOWA: mała w porównaniu z tułowiem.

OKOLICA MÓZGOCZASZKI:

Czaszka: wysklepiona wysoko lecz niezbyt szeroka (szerokość na poziomie łuków jarzmowych nie przekracza głębokości czaszki).

Stop: wyraźnie zaznaczony.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: mały, czarny lub odpowiadający kolorem umaszczeniu.

Kufa: delikatna i zwężająca się, nieco krótsza niż mózgoczaszka.

Wargi: delikatne, suche, zwarte i przylegające, ciemne lub zharmonizowane z kolorem szaty.

Zgryz/Uzębienie: zęby małe, białe. Zgryz nożycowy. Dozwolone braki: po 2 siekacze w szczęce i żuchwie.

Kości policzkowe: tylko nieznacznie wystające.

Oczy: dość duże, zaokrąglone, ciemne, nieco wypukłe, szeroko rozstawione i patrzące prosto do przodu. Powieki ciemne lub zharmonizowane z kolorem szaty, ściśle przylegające.

Uszy: duże, delikatne, wysoko osadzone, stojące.

SZYJA: długa, smukła, wysoko noszona, lekko łukowata.

TUŁÓW:

Górna linia: stopniowo opadająca od kłębu do nasady ogona.

Kłęb: lekko zaznaczony.

Grzbiet: mocny i prosty.

Lędźwie: krótkie, nieznacznie wysklepione.

Zad: nieco zaokrąglony i lekko opadający.

Klatka piersiowa: owalna, dostatecznie głęboka i niezbyt szeroka.

Linia dolna i podbrzusze: podciągnięty brzuch i zaznaczone słabizny, tworzy łagodny łuk od klatki piersiowej do słabizn.

OGON: kopiowany (pozostawia się jedynie dwa lub trzy kręgi), noszony wysoko. W krajach, gdzie prawo zabrania kopiowania ogonów, pozostawia się naturalny ogon. Ogon nie cięty: kształtu sierpowatego. Nie powinien być noszony poniżej linii grzbietu.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE: szczupłe, smukłe; widziane z przodu są proste i równoległe.

Barki: łopatki są umiarkowanie długie i niezbyt mocno kątowane.

Kość ramienna: tworzy z łopatką kąt 105 stopni. Długość kości ramiennej jest w przybliżeniu równa długości łopatki.

Łokcie: przylegają do tułowia.

Przedramiona: długie, proste.

Nadgarstki: smukłe.

Śródrezcze: prawie prostopadłe.

Przednie łapy: małe, owalne, nie stawiane ani do środka, ani na zewnątrz. Palce zwarte i wysklepione. Pazury i elastyczne opuszki są czarne lub zharmonizowane z kolorem szaty.

KOŃCZYNY TYLNE: widziane z tyłu, kończyny tylne są proste i równoległe, lecz ustawione nieco szerzej niż kończyny przednie. Stawy kolanowe i skokowe wystarczająco ukątowane.

Udo: mięśnie są smukłe i dobrze rozwinięte.

Podudzie: udo i podudzie są tej samej długości.

Stawy skokowe: wystarczająco ukątowane.

Śródstopie: ustawione pionowo.

Łapy tylne: wysklepione, nieco węższe niż łapy przednie.

Pazury i opuszki są czarne lub zharmonizowane z kolorem szaty.

RUCH: lekki, skierowany do przodu, szybki. Bez zauważalnych zmian linii grzbietu w czasie ruchu.

SKÓRA: cienka, delikatna i ściśle przylegająca.

SZATA

SIERŚĆ: istnieją dwa typy w rasie: krótkowłosa i długowłosa.

- krótkowłosa: krótka, ściśle przylegająca, błyszcząca sierść, bez podszycia i bez przetyśnięć.

- długowłósy: tułów jest pokryty umiarkowanie długim (3-5 cm), prostym lub lekko falistym, ściśle przylegającym włosom, który nie przesłania naturalnej sylwetki ciała. Szata na głowie i na przednich partiach kończyn jest krótka i ściśle przylegająca. Wyraźne pióra na tylnych partiach kończyn. Łapy pokryte długim, jedwabistym włosom, który zupełnie zakrywa pazury. Uszy są pokryte gęstym, długim włosom, tworzącym pióra. Psy ponad trzyletnie powinny mieć pióra całkowicie zasłaniające zewnętrzne brzegi i czubki uszu. Szata na tułowiu nie powinna robić wrażenia nastroszonej, ani być zbyt krótka (krótsza niż 2 cm).

UMASZCZENIE: czarne podpalane, brązowe podpalane, niebieskie podpalane. Również rude w dowolnym odcieniu z czarnym, lub brązowym nalotem, lub bez nalotu. W każdym umaszczeniu preferowane są soczyste odcienie.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie: psy i suki: 20 – 28 cm (tolerancja +/- 1 cm)

Waga: psy i suki: do 3 kg.

WADY: wszelkie odstępstwa od powyższych cech powinny być uznane za wady, których ocena powinna pozostawać w ścisłej proporcji do ich stopnia.

- bojaźliwość
- zgryz cęgowy lub wystające siekacze
- półstojące uszy. Takie uszy u psów długowłosych z obfitymi piórami są dopuszczalne, lecz niepożądane
- nisko osadzony ogon
- obecność łysin u psów krótkowłosych
- zbyt długa, lub zbyt krótka szata na tułowiu u psów długowłosych
- małe, białe łaty na klatce piersiowej i palcach
- jednolite umaszczenie w kolorach: czarnym, brązowym lub niebieskim. Podpalanie zbyt rozległe lub przesiane ciemnym kolorem.

WADY ELIMINUJĄCE:

- agresja, nadmierna płochliwość
- tyłozgryz, wyraźny przodozgryz. Brak 1 kła; brak więcej niż 2 siekaczy w szczęce lub zuchwie
- wiszące uszy
- krótkie nogi
- liczne przełysienia u psów krótkowłosych

- u psów długowłosych: brak piór na uszach, kędzierzawa szata
- białe umaszczenie, białe plamy na głowie, brzuchu i powyżej nadgarstka; duże, białe łaty na klatce piersiowej i okolicy gardła, obecność pręgowania
- wysokość powyżej 30 cm lub poniżej 18 cm
- waga niższa niż 1 kg

Każdy pies wykazujący wyraźne objawy nieprawidłowości fizycznych lub w zachowaniu powinien być zdyskwalifikowany.

UWAGA: samce powinny mieć dwa normalnie wyglądające jądra, całkowicie opuszczone do worka mosznowego.